

[Økonomiministeren.]

redegørelse, men kun taget stilling til de spørgsmål, der blev stillet ham fra interviewer, og han har oven i købet stærkt understreget, at han ikke kunne tage stilling til det foreløbige diskussionsgrundlag, da det netop var et diskussionsgrundlag. Ved rådets drøftelser suppleres og uddybes det fremlagte materiale dels gennem formandskabets mundtlige indlæg, dels ved medlemmernes indlæg i diskussionen. Af disse grunde ser formandskabet sig ikke i stand til at sende det omtalte materiale til folketingets medlemmer. Formandskabet finder det yderst beklageligt, at det foreløbige materiale ved flere lejligheder er kommet frem til dagspressen, og denne beklagelse deles af rådets medlemmer.

Regeringen deler det ærede medlems interesse for en hurtig offentliggørelse af det økonomiske råds redegørelser. Jeg har da også forstået på formandskabet, at den endelige redegørelse vil blive offentliggjort så hurtigt som overhovedet muligt, så snart behandlingen i rådet er tilendebragt.

Ninn-Hansen: Jeg forstår, at den højtærede minister ikke mener at have bemyndigelse til nogen offentliggørelse. Jeg ved ikke, om den højtærede finansminister så har haft nogen bemyndigelse til at omtale redegørelsen på den måde, det skete, hvor finansministeren i fjernsynet direkte henviste til et afsnit i den pågældende redegørelse — vi kan jo nok få klaret, om der er sagt det ene eller det andet. Men jeg har ikke talt om offentliggørelse. Jeg har spurgt, om den højtærede minister ville foranledige, at denne redegørelse tilsendes tingets medlemmer. Jeg går ud fra, selv om jeg ikke fik noget direkte svar på det, at redegørelsen er tilsendt i hvert fald nogle af regeringens medlemmer, og det, jeg spørger om i forbindelse med denne redegørelse og i forbindelse med fremtidige redegørelser, er, om den højtærede minister vil sørge for, at tingets medlemmer får disse redegørelser og udtalelser på samme tid, som udtalelserne tilstilles regeringens medlemmer eller nogle af regeringens medlemmer. Hvis det er nødvendigt at ændre loven, ja, så har den højtærede minister sandsynligvis mulighed derfor. Det afgørende er, om regeringen har

den indstilling, at folketingets medlemmer ikke på ny skal stilles i den situation at skulle læse om redegørelsen i aviserne, men får den tilstillet enten fra regeringen eller fra det økonomiske råds formandskab på samme tidspunkt, som regeringen selv får redegørelsen.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Jeg synes, det var interessant at høre, at det ærede medlem var positivt indstillet over for lovgivningen om økonomisk samordning. Jeg forstod, at der i hans udtalelser ligefrem lå et tilsagn om udbygning af denne lovgivning; men i dag drejer det sig jo om, hvordan den eksisterende lov skal praktiseres, og dér ligger det sådan, at det er formandskabet — og alene formandskabet — der kan afgøre, hvem meddelelserne bliver sendt til. Jeg har som sagt talt med formandskabet, der mener, at det vil være forket at sende dem til folketingets medlemmer, så længe de er et diskussionsgrundlag, fordi ideen jo netop skulle være, at man kunne forbedre dette stykke papir, inden det blev tilsendt folketingets medlemmer.

Jeg har fået en ordret gengivelse af, hvad finansministeren sagde i fjernsynet, og jeg beder om lov til at citere. På det spørgsmål, som interviewer stillede ham:

„Er der så uenighed mellem regeringen og det økonomiske råds formandskab i vurderingen?“

svarede finansministeren:

„Det kan jeg slet ikke udtale mig om, fordi vi jo først må se den rapport, der kommer fra de tre vise. Der er ikke nogen rapport fra de tre vise. Det, der foreligger, er det helt sædvanlige, at man før møderne om et bestemt problem i det økonomiske råd udsender et papir, et notat, som diskussionsgrundlag.“

Og jeg mener, det er i overensstemmelse med, hvad jeg sagde i første omgang.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 16 medlemmer til udvalget for forretningsordenen.